

EHL-İ BEYT'İN
SAPIK AKIMLARLA MÜCADELESİ

ABDULKADİR UĞUR KEPEKÇİ

İçindekiler

EHL-İ BEYT'İN SAPIK AKIMLARLA MÜCADELESİ.....	1
MÜMİN ÖLÇÜSÜZ OLAMAZ.....	2
TEVHİDİN MERKEZİ VE FITRATA DÖNMENİN YOLU EHLİ BEYT'TİR.	4
EHL-İ BEYT KÜLLİYATIYLA AYDINLANIYORUZ	8
DOĞRU KAYNAK NASIL ANLAŞILMALIDIR	10
SAPIK İDDİALAR DÜNYANIN KURULUŞUNDAN BU YANA MEVCUTTUR.....	16
EHL-İ BEYT'İN SAPIK AKIMLARLA MÜCADELESİ.....	17
İMAM MUHAMMED BAKIR'IN SAPIKLARLA MÜCADELELERİ.....	20
İMAM CAFER SADIK'IN SAPIKLARLA MÜCADELELERİ.....	22
EHLİ BEYT'İN MÜCADELE ETTİĞİ SAPIK GÖRÜŞLER	23
CEBRİYE:.....	23
MUTEZİLE:.....	24
ZINDIKLIK:.....	25
GULAT:	26
İMAM CAFER'İN GULAT İNANCIYLA MÜCADELESİ	28
MÜRCİE:.....	29
HARİCİLER:	30
ÇAĞIN BİLGESİ PROF. DR. HAYDAR BAŞ'IN SAPIK GÖRÜŞLERLE MÜCADELESİ ..	32

EHL-İ BEYT'İN SAPIK AKIMLARLA MÜCADELESİ

Yüce Allah, biz kullarını geçici ve hesaplı bir zaman için dünya denilen bir sahnede imtihan etmeyi murat etmiştir. Biz kullarına düşen görev de bu imtihanda üzerimize düşen sorumluluklarımızı yerine getirmektir.

Madem hayat sahibi olacağız ve o hayattan da imtihan olacağız; o zaman imtihan şuurunu elde etmeliyiz. İmtihan şuru denilince; ölçülü ve bilgili bir hayat sürmenin gereğini anlamalıyız. Ölçüyü koyan Allah (c.c.) ölçüye uyması istenen insanlardır.

MÜMİN ÖLÇÜSÜZ OLAMAZ

Mü'min bir kul olarak her halinde ve davranışında sürekli muhasebe ve murakabe içinde olmalıyız. Nerede, nasıl davranacağımızı bilmeli, her yaptığımızın hesabını yüce Allah'a vereceğimizi asla ve asla aklımızdan çıkartmamalıyız.

İnsanoğlu ancak bu sayede geçici dünya hayatında aldanmadan, aldatmadan, daha fazla günaha bulaşmadan, kendisine verilen ömür sermayesini bitirip, Yüce Yaradan'ın huzuruna alınının aklıyla gidebilir.

Aksi halde hem bu dünyada mutluluktan uzak hem de ahirette cennetten mahrum kalacaktır. İmam Bakır (as) hazretlerinin, kulun her halinde mutlaka bir ölçü dâhilinde davranış sergilemesini isteyen şu nasihati çok manidardır: "Mü'min sevinçli olduğunda, sevinci onu günah ve batıla sokmaz; öfkeli olduğunda, öfkesi onu hak söz söylemekten çıkarmaz; güçlü olduğunda ise, gücü, onu hakkı olmadığı şeye tecavüz etmeye zorlamaz." (İmam Muhammed Bâkır (as) /Prof. Dr. Haydar Baş)

Yaşadığımız sosyal hayata baktığımızda şahit olduğumuz olaylar, bize insanoğlunun ne kadar da ölçüsüz olduğunu gösteriyor. Sevincimizi, kederimizi, öfkemizi ve de gücümüzü; ne kadar da kontrolsüz kullandığımızı anlıyoruz.

Sevinçli bir olayla karşılaşınca sözüm ona sevinmek, eğlenmek için günaha bulaşanları, sevinicini yaşamak adına birçok batıl işe bulaşanları görüyoruz.

Öfkelendiğinde, bırakın affetme olgunluğunu göstermeyi, öfkesi sebebiyle yaptığı yanlışlarla, kırdığı kalplerle etrafına büyük zararlar verenleri görüyoruz. Elde ettiği güç sayesinde etrafına verdiği zararları, hele de bu güç iktidar sahiplerinin eline geçince, millete verdikleri zararları görüyoruz.

Demek ki bizden istenen, her davranışımızı ve düşüncemizi doğru bir ölçü dâhilinde kullanmaktır. Elbette bunu yerine getirmek için iyiliği kötülükten ayırt edecek bir anlayışa ihtiyacımız vardır.

Yüce Allah biz kullarına iyiliği, kötülüğü ayırt edecek bir anlayışa nasıl kavuşacağımızı bir ayeti kerimede şöylece vaat etmektedir: **"Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız, O, size bir Furkan (hakkı batıldan ayırdedecek bir anlayış) verir ve günahlarınızı örtbas eder, sizi bağışlar. Allah büyük lütuf sahibidir."** (ENFAL/29) Rabbim cümlemize her halinde ve davranışında; iyiyi kötüyü ayırt edecek bir anlayış ve ölçülü bir hayat nasip eylesin. Âmin.

TEVHİDİN MERKEZİ VE FITRATA DÖNMENİN YOLU EHLİ BEYT'TİR.

GDO (genetiği değiştirilmiş organizmalar) asrımız insanının kendi elleriyle ürettikleri; sağlıklarıyla oynadıkları, çeşitli hastalıklara davetiye çıkardıkları bir yoldur.

Küresel güçler, bu yolla elde ettikleri ürünlerle bir yandan soğuk savaş taktikleri uygulayarak düşman bildikleri milletlerin sağlığıyla oynamakta, bir yandan da daha fazla üretip daha fazla para kazanarak küresel sermayenin daha da güçlenmesine katkı sağlamaktadırlar.

Genetiği ile oynanan ürünlerin şekli ve tadı değişmekte, eskiden çok iyi tanıdığımız ürünleri geçirdikleri değişim sayesinde bazen tanımakta güçlük çekmekteyiz.

Bildiğiniz gibi genetiği değişmek; yaratılış şekliyle oynamak, aslından koparılmak manasına gelir. Yaratılan her şeyin aslı değiştirildiği zaman ortaya farklılıklar çıkar. Bu farklılıklar özellikle insan üzerinde yapıldığı zaman daha tehlikeli ve zararlı sonuçlar doğurmaktadır.

İnsanoğlu üzerinde düşünülen değişiklikler, fiziki özelliklerinden çok fikri yapısı üzerinde düşünülmüş ve bunda da istenilen başarı elde edilmiştir. Ancak bu konudaki başarı insanlığın hayrına olmamıştır.

Yüce Allah'ın biz kullarını yaratma gayesi içerisinde en temel olanları; bilinmek, kulluk ve ibadettir. İnsanoğlunun genetiği de bu gayeye uygun bir fitratta yaratılmıştır. Allah'ı bilmeye, Allah'a kulluk ve ibadet etmeye uygun; ruh, beden, akıl dengesiyle yaratılan insanoğlu; dış müdahalelerle farklılaştırılmağa çalışılmıştır.

İlk müdahale şeytanla başlamış, ilk insan Hz. Âdem ve Havva annemiz şeytanın müdahalesiyle aldatılmış; böylece onlar da farklı düşünmüş, farklı davranmış ve böylece cennetten çıkartılmıştır.

Hatırlamaya çalışırsak Hz. Âdem ile Havva annemize yüce Allah sadece bir ağacın ya da bitkinin meyvesini yemeyi yasaklamıştı. Yasaklanan dışında her şeyden yemek içmek serbest bırakılmıştı. Şeytan onları sureti haktan görünerek, onlara **“bu meyveden yediğiniz taktirde ölümsüzlük sırrına ereceksiniz böylece sürekli cennete kalacak sürekli Allah ile birlikte olacaksınız”** diyerek aldatmıştı.

Burada şeytanın gayesi Âdemle birlikte insanın fıtratını, iman genetiğini bozmaktır.

İnsanın ruh ve düşünce dünyası üzerinde şeytanla başlayan müdahale, şeytanca düşünce sahiplerinin de ilham kaynağı olmuş; bidat düşünce ve akımların başlamasına sebep olmuştur.

Her peygamberin ümmetlerinden bazıları, hatta yakınları dahi şeytan ve nefsin tuzaklarından nasibini almış, hak ve hakikatin karşısında yer alabilmiştir.

Peygamberimiz Hz. Muhammed'e(s.a.a.) yakınlığıyla tanınan sahabeler bile bu tuzağa düşmüş, Velayet ve hidayet kaynağı olarak ilan edilen İmam Ali'nin (a.s.) velayeti gasp edilmiş. Kıyamete kadar devam edecek olan fitnenin, bidat ve sapıklıkların kapısı aralanmıştır.

Nefse daha hoş gelen, dünyalık adına bazı kazanımlar elde edilmesine sebep olan bu yanlış düşünceler, gittikçe taraftar bulmuş, bu yolda korkunç katliamlar yapılmış, insanlık bugünkü duruma düşürülmüştür.

Zararlı fikirlerle adeta genetiği bozulan insanlar yaratılış gayesinin dışına çıkmış; doğru ve iyilik adına ne varsa kaybetme noktasına gelmiştir. Bugün insanlık imanını, ahlakını, merhametini, aklını, gönlünü, doğruluk adına neyi varsa kaybetmiş; yanlışla koşmakta, yanlışla hizmet etmektedir.

En acı olan, zararlı fikirlerle genetiği bozulan insanoğlu; farklılaştığının da farkında olmadan yanlışla hizmet etmektedir.

Yaratılış gayemize uygun bir hayat sürerek dünya-ahiret saadetine erişmek için; aslımıza dönmek, genetiğimizi düzeltmek, yaratılış gayemizi hatırlamak ve doğru olanı bulmak için doğru adreslerde, doğru kimselerle birlikte olmaktan başka çare yoktur. Doğru adres ve doğru lider Prof. Dr. Haydar Baş'tır.

Bu konuda insanlığın iman genetiğini tekrar düzelterek fitratına, aslına dönüştürmek için Prof. Dr. Haydar Baş Hocamızın ortaya koyduğu gayretleri inkâr edemeyiz. Öncelikle kaleme aldığı Ehli Beyt Külliyyatıyla İslam âlemi kaynak bir esere kavuşmuş oldu. Tevhidin merkezi Ehli Beyt konferanslarıyla panel ve sempozyumlarıyla toplumun hemen her katmanına Ehli Beyt bilgisi ve sevgisi ulaştırıldı. Bu konudaki gayretleri hız kesmeden devam etmektedir.

İnsanlığın bozulan iman genetiğini düzelterek fitratına dönüştürmek ve aslına uygun hale gelmesi için tek çare tevhidin merkezi Ehl-i Beyt'te buluşmaktır.

EHL-İ BEYT KÜLLİYATIYLA AYDINLANIYORUZ

Asırlardır üzerinde en çok konuşulan, yalan yanlış yargılara varılan, uğrunda kanlar dökülen, taraftarları dinsizlikle suçlanan, dünya siyasetine yön veren, Sünni-Şii kavgalarının temelini oluşturan; sözde Ehl-i Beyt kavramıdır. Her önüne gelen kendini Ehl-i Beyt safında olduğunu iddia eder.

Bu konu mutlaka kavram kargaşasından, şahsi yorumlardan, bid'at akımlardan kurtarılmalıydı. Kargaşanın ne boyutta olduğunu anlamak için Ehl-i Beyt kavramını ve özellikle de Hz. Ali'yi sevdiğini, bakınız kimler iddia ediyordu:

Hz. Ali'yi sevdiğini iddia ettiği halde; hakkında nazil olmuş ayetleri kabul etmeyenler.

Hz. Ali'yi sevdiğini iddia ettiği halde; Muaviye ve Yezide rahmet okuyanlar.

Hz. Ali'yi sevdiğini iddia ettiği halde; Onun temel davası olan Hilafet ve Velayet makamını ona layık görmeyenler.

Hz. Ali'yi sevdiğini iddia ettiği halde; ibadet ve Allah'a kulluğu reddedenler.

Hz. Ali'yi sevdiğini iddia ettiği halde; onun soyunun devamı olan diğer 11 imamın bırakın görüş ve düşüncelerini, adını bile bilmeyenler.

Hz. Ali'yi sevdiğini iddia ettiği halde; ona iftira atanlar.

Hz. Ali'yi sevdiğini iddia ettiği halde; Sakife'de hakkının gasp edilmesine göz yumanlar. Hz. Ali'yi sevdiğini iddia ettiği halde; Hz. Fatıma'nın Fedek arazilerinin gasp edilmesine kılıf uyduranlar.

Örnekleri çoğaltmak mümkün ama maksadımızı anlatmak için bu kadar örnek yeter kanaatindeyim.

Önüne gelen kendini Ehl-i Beyt hayranı ve yoldaşı kabul edip kendi şahsi yorumlarına ya da sapık iddialara kılıf uydurarak kendince bir yol tutmuş gidiyordu.

Prof. Dr. Haydar Baş, bugüne kadar lüzum gördüğü her konuda olduğu gibi bu konuda da çok önemli bir eser meydana getirmiş; **"durun kalabalıklar buralar çıkmaz sokak"** demiştir.

Ehl-i Beyt Külliyyatını yazmaya başladığında Prof. Dr. Haydar Baş Hocamız şu ifadeyi kullanmıştı:

"Ehl-i Beyt Külliyyatı bir ayna hükmünde olacak. Bu aynada Sünnilik iddiasında bulunanlar da Şiilik iddiasında bulunanlar da eksiklerini görecek, gerçek Ehl-i Beyt fikriyatına kavuşacak, ortak payda olan Ehl-i Beyt'te birlik olacaktır" demişti.

Gerçekten de Ehl-i Beyt külliyyatını okudukça, Ehl-i Beyt hakkında Kur'an ayetlerini ve hadisleri öğrendikçe; Ehl-i Beyt'in hayat hikâyelerini ve dünya görüşlerini anladıkça; işte Ehl-i Beyt budur, işte hidayet ve sıratı müstakim yolu budur, diyebiliyoruz.

DOĞRU KAYNAK NASIL ANLAŞILMALIDIR

Biriyle sohbet etmeye başlarsınız, öğrendiğiniz ve inandığınız yeni bilgileri paylaşmak istersiniz. Başlarsınız heyecanla bilgileri aktarmaya. Heyecanınızı ve gayretinizi birileri kesmeye kalkışır ve sorar: "Bunun kaynağı nedir?" Bu söz çoğu zaman iyi niyet belirtisi değildir. Çünkü bu soruyu soranın "elifi görse mertek zanneder" kabilinden biri olduğunu hemen anlarsınız. Maksadı; sohbete engel olmak ve nefsinin itirazını dile getirmektir.

Bu mantıkta olan birine kaynak gösterseniz, bu sefer de kaynağı beğenmez, saygısızca davranmaya devam eder: "Bu kaynak pek muteber değil" der. Sorsanız "muteber kaynak nedir?" Diye.

İnanın ondan bile habersizdir. Çünkü bu konuda en ufak bir ilimle uğraşmamış, bu konuda bir damla mürekkep bile yalamamıştır. Yaptığı iş sadece cehaletini örtmek için birkaç takvim yaprağından, birkaç kitapçıktan okuduğu; ya da nefisini okşayan birilerinden duyduğu birkaç kelimeyi dillendirmektir. Papağan misali...

Maksadımızın anlaşılması için öncelikle Hz. İmam Ali (as) döneminde yaşanan bir hadiseyi aktarmak isteriz: Hz. Ali Cuma namazında, minberden halka hutbe okurken mescidin bir köşesinden bir gurup Harici ayağa kalkarak "Hüküm Allah'a aittir" diye bağırmaya başladılar.

Hz. Ali sözünü kesti, onlara dönerek **"Söz doğru ama söyleyenlerin maksadı hak ve doğru değil."** Diye cevap vererek doğru gibi görünen bazı sözlerin aslında maksatlarının yanlış olabileceğini işaret etmiştir. (İmam Ali/ Prof. Dr. Haydar Baş/sayfa 758)

Bu ve benzeri olaylar yeni değildir. Yüce peygamberimiz, sözleri hakkında kendisinden sonra itiraz edeceklerin dahi çıkacağını haber vermiştir: **"Sizden biriniz koltuğunda oturmuş, benim emrimden bir emir veya nehyettiğim şeylerden bir nehiy geldiğinde sakın Biz Allah'ın kitabında bulduğumuza uyarız, başkasını bilmeyiz demesin"** buyurmuştur. (Ebu Davud 4605, İbni Mace 13, Tirmizi 2800)

Bu hadisi şeriften anlaşılan, İmam Ali Efendimizin işaret ettiği gibi maksadı doğru olmayan kişilerin her zaman itirazcı tavırlarına kılıflar uydurabilecekleridir.

Prof. Dr. Haydar Baş Hocamızın yazdığı Ehl-i Beyt Külliyyatı, sahasında dünyada eşi benzeri olmayan bir şaheserdir. Külliyyatta yazdığı bilgileri çok sayıda kaynaktan araştırarak sunmasına rağmen, ilimden irfandan nasibi olmayan bazı akli evveller, "bu bilgiler Şii kaynaklar" ya da "Sünni olduğu iddia edilse de bizim adını duymadığımız kaynaklar" diyerek itiraz etmektedirler.

İtirazcı, kendine sunulan ve öğretilen birkaç kitaptan başka kaynak bilmeyen, bildiğini de papağan misali tekrarlayan biridir aslında. Hâlbuki Prof. Dr. Haydar Baş, bu eserdeki bilgileri dünyanın dört

bucağından, meşhur kütüphanelerden elde ederek, çok ciddi bir süzgeçten geçirerek kaynak bir eser meydana getirmiştir.

İnsanoğlu kendine öğretilen neyse ona inanır. Mesela renklere birileri bu ismi koymuş, dilden dile bu adlarla anılmıştır. Hâlbuki aynı renklere birileri başka bir toplumda başka bir isim koysa o toplum da renkleri o isimle anlamaya ve anlatmaya başlar.

İlim de bilgi de böyledir. **Toplumda egemen olan güçler istediği bilgileri istedikleri şekilde topluma kabul ettirmiştir.**

Peygamber gelmeden önceki toplumların seviyeleri ile peygamber geldikten sonraki toplumların seviyesine; ya da cahil toplumlar ile bilgili toplumlar arasındaki seviyeye baktığımız zaman, aradaki farkı anlarız.

Dünya kurulduktan, yani Hazreti Adem (as) dan bu yana milyarlarca sene geçmiş. Dünya defalarca tufanlar geçirmiş, nesiller yok olmuş, defalarca farklı farklı yerlerde tekrar kurulmuş. Her dönemde eserler yazılmış, eserler yok edilmiş. Bazısına asırlar sonra ulaşılmış, bazısından kimsenin haberi olmamış. 224 bin peygamberden bahsedilir ama sadece onlarca peygamberin hayatından ve isminden kısıtlı olarak bilgi sahibiyiz.

Bizi en fazla ilgilendiren son peygamber Hz. Muhammed(s.a.a.) ve O'nun vasıtasıyla sunulan Kur'an'dır.

Peygamberimiz, aramızdan ayrılmadan önce kendinden sonra yol haritamızı çizmiş; Kur'an ve Ehl-i Beyt'ini bizlere emanet olarak bırakmıştır.

Biri kitap Kur'an, diğeri canlı uygulayıcısı Ehl-i Beyt. Bunların kıyamet sabahına kadar ve Kevser'in başında buluşuncaya kadar asla birbirinden ayrılmayacağını da yine Peygamberimiz haber vermiştir.

Buraya kadar sorun yok. Kur'an kitap halinde olduğu için buna müdahale edilememiş; ancak canlı Kur'an olan Ehl-i Beyt asırlardır yok edilmeye çalışılmıştır. Bir de inen ayetlerin sebebi nüzulü (iniş sebebi) üzerinde oyunlar oynanmıştır.

Bir ayetin gerçek manasının anlaşılması, ne maksatla indiğiyle alakalı olduğu için iniş sebebini şaşırtırsanız, otomatik olarak manasını da şaşırtmış olursunuz.

Bu inceliği bilen, bilmeyen, kimseler tarafından sayısız eserler yazılmış, ya da gerçek sebepler ortadan bilinçli olarak kaldırılmış, insanlara da kaynak olarak sunulmuştur.

Kaynak kaynak diye söylenen kaç kişi kaynaklardaki bu inceliği anlayacak kabiliyettedir acaba? Bir de Peygamber Efendimizin irtihalinden sonra başlayan hadis toplama-yakma ve hadis uydurma dönemini, hadislerin esas taşıyıcısı Ehl-i Beyt'in yok edilme faaliyetlerini de hesaba katarsak; kaynak diye kullanılan hangi kaynağın doğruluğuna inanacağız?

Bize ulaşmış kaynakların, birçoğunun asırlarca süren Emevi zulmünden nasibini almış kaynaklar olduğunu nasıl göz ardı edeceğiz?

Hangi kaynağa doğru diyeceğiz?

Hangi kaynağın doğruluğuna karar vermek için bunun tek çıkış yolu vardır: **Kur'an ve Ehl-i Beyt gerçeğini bir arada tutan eserin kaynak eser olduğuna inanmalıyız. Birileri Ehl-i Beyt'e karşı çıktığı halde Kur'an ve sünnet hakkında eser yazmışsa buna asla kaynak eser diyemeyiz.**

Prof. Dr. Haydar Baş, bilge kişiliğiyle sürekli Kur'an ve Ehl-i Beyt gerçeğine işaret ederek tevhidin merkezinin Ehl-i Beyt olduğunu vurgulamaktadır.

Bu sebeple, Prof. Dr. Haydar Baş'ın Sünni ve şii kaynakların harmanlanmasıyla yazdığı "Ehl-i Beyt Külliyyatı" kaynak eserlerin şahıdır.

Bu bilgilerden sonra birilerinin elinde Kur'an ve Ehl-i Beyt bütünlüğü gibi bir kıstası olmadan; "ben şu kaynağa inanırım, şu kaynağa inanman" gibi ilmi mesnetten yoksun görüşlerinin ne ilme ne insanlığa bir faydası yoktur. Kaynaklar ve şahıslar ilmin kıstasları ile ölçülmelidir.

Kur'an ve Ehl-i Beyt bütünlüğünü sağlayan ve bu ölçüye uyan her görüş ister şii ister Sünni kaynakta yer alsın, kabul edilmelidir. Kur'an ve Ehl-i Beyt bütünlüğünü sağlamayan eser ya da görüş, dünyanın en

meşhur eseri olsa kaynak olarak kabul edilmemeli; yazan kimsenin adı ne kadar meşhur olsa da âlim olarak görülmemelidir.

Umarız bundan sonra kaynak sorunu yaşamadan, Kur'an ve Ehl-i Beyt bütünlüğüne ulaşarak; velayet ve hidayet yolu Ehl-i Beyt yolundan başka yollara girmez, bataklarda boğulmazsınız. Gayret bizden, hidayet Allah'tandır.

SAPIK İDDİALAR DÜNYANIN KURULUŞUNDAN BU YANA MEVCUTTUR

Her dönemde tevhit dinin İslam karşısında duracak gücü kendinde bulamayanlar Tevhit inancını içerden yıkmaya yönelik fitne ve bidat inanışlar ve ameller icat ederek işin aslından kopmasına sebep olmuştur. Tevhidin merkezi Ehli Beyt'tir görüşünü meydana atan Prof. Dr. Haydar Baş konunun bu yönünü de eserlerinde açıklığa kavuşturmuştur.

Sünni Şii dünyası arasındaki ayrılıkları körüklemek maksatlı mezhepler içerisinde bulunan sapık fırka ve görüşlerin Şia dünyasını da etki altına aldığını, şahısların yaptığı yanlışların inancın ya da görüşün kendisi bağlamayacağını ispat etmeye çalışmıştır. İşte bu bağlamda Ehli Beyt fikriyatı içinde bulunan sapık görüşler bizatihi Ehli Beyt imamları tarafından ortaya koyulan mücadeleyle maskeleri düşürülmüştür.

Prof. Dr. Haydar Baş'ın değerli eserlerinden yaptığımız araştırmalarla Ehli Beyt'in sapık akımlarla mücadelesini ortaya koymaya çalışacağız.

EHL-İ BEYT'İN SAPIK AKIMLARLA MÜCADELESİ

İmam Ali (a.s.)'ın Allah(c.c.) ve Resulü (s.a.a.) tarafından ilan edilen hilafetinin çeşitli sebeplerle ertelenmesiyle Sakife'de başlayan süreç, aynı zamanda Ehl-i Beyt'e karşı yürütülen sıcak ve soğuk savaşın da fitilini ateşlemiştir. Başlangıçta ihmal edilen (niyette bir kötülük olmasa bile)küçük bir aç farkının, geçen zaman zarfında ne kadar ciddi hatalara sebebiyet verdiğini göz ardı etmek mümkün değildir.

Çeşitli sebeplere sığınarak zamanında verilmeyen bir hakkı, aradan geçen zamanda İmam Ali (as)'ın evlatlarına hiç reva görmediler. Sıcak ve soğuk savaşların geldiği nokta hakkında kısa bir hatırlatma yaparak maksadımızı izaha çalışacağız. "Resulullah Gadir-i Hum hutbesinde, altı yerde kendisinden sonra Müslümanların halifesinin Hz. Ali (a.s.) olduğunu beyan etmiştir.

Bu ifadelerden bir kısmı şunlardır: **"Ali bin Ebi Talip, Benim kardeşimdir, vasimdir, halifemdir ve benden sonra imamdır."**

"Ey insanlar Ben hilafet emrini kıyamet gününe kadar imamet veraseti olarak neslime emanet ediyorum."

"Benden sonra Ali Allah'ın emriyle sizin veliniz ve imamınızdır. İmamet makamı ondan sonra da Allah ve Resulüyle görüşeceğiniz güne kadar O'nun evlatlarından olan benim neslimin hakkıdır."

(İmam Ali/ Prof. Dr. Haydar Baş/s. 411-416)

Bu kadar açık beyanlara rağmen bazı sebeplerin arkasına sığınmakla, gelecek nesillere daha farklı yorumlar yapmalarının ve hatta işlenecek korkunç cinayetlerin de kapısını aralamış oldular. Kerbela'da şehit edilen İmam Hüseyin (a.s.)'a ve diğer imamların çektiği çilelere, hunharca şehit edilmelerine kadar uzanan bir süreç. Bu bilgilerden sonra asıl konumuza dönelim.

Hz. İmam Ali (a.s.), Hz. Hasan (a.s.), Hz. Hüseyin (a.s.) şehit edildikten sonra; İmam Zeynel Abidin(a.s.)'la başlayan dönemde Peygamberin emaneti olan Kur'an ve Ehl-i Beyt öğretisinin yayılması ve öğretimi için gizli bir faaliyet dönemine girildi.

O zaman Ehl-i Beyt'in sayısının ve güçlerinin sözde azlığını gören Ehl-i Beyt düşmanları, yapılan faaliyetleri dikkate almadılar. Ne zaman ki İmam Muhammed Bakır (a.s.) ve İmam Cafer Sadık (a.s.) dönemine gelindi; soğuk savaşın her türlü hilelerine başvurulmaya başlandı.

Akıl almaz sapık düşünceler icat ederek, İslam akidesini bozmaya kalkıştılar. İmam Muhammed Bakır (a.s.) ve İmam Cafer Sadık (a.s.) bağlılarına her şeye rağmen gizlilik içinde ve barıştan yana tavır sergilemelerini tavsiye ediyor, gelecekte İslam'ın daha sağlam temeller üzerine bina edilmesini temine uğraşıyorlardı.

Bu dönemin hassasiyetlerini Prof. Dr. Haydar Baş Ehl-i Beyt külliyyatında şöyle izah etmektedir: **"İslam inancı ve Hz. Peygamberin (s.a.v.) sünnetinin muhafazası, Resulullah'ın (s.a.v.) kurduğu devletin ayakta kalabilmesi ve ümmetin başındaki gâsıp halifelere rağmen itikattan fazla sapmaması için bu imamlar, irşad ve ikaz ile emsalsiz bir çaba sarf etmişlerdir."** (İmam Muhammed Bakır (as) / Prof. Dr. Haydar Baş /sayfa 505)

Prof. Dr. Haydar Baş Ehl-i Beyt imamlarının yaşadığı dönemlerdeki hassas dengeleri, İslam'a ters akımlara karşı mücadelesini şöyle dile getiriyor: "İmam Hüseyin'in kıyamından sonraki dönemde İmam Zeynel Abidin(a.s.)'in son dönemlerinde Salih bir cemaatin oluşması için ilmi terbiye başlamış, İmam Muhammed Bakır(a.s.) ile İslam ordusunu teşekkül edecek kadronun manevi eğitimi doruk noktaya ulaşmıştır. İmam Cafer (a.s.) çağı ise binlerce insanın Ehl-i Beyt Mektebinde yetiştiği bir dönemdir.

İmam Cafer'in (a.s.) döneminin bir özelliği de İslam topraklarının genişlediği bir dönem olmuştur. Farklı inançlara sahip topraklara yapılan fetih hareketleri ile bu coğrafyaların İslam ile tanışması aynı zamanda fetih hareketlerine karşı bir düşmanlığın oluşmasına da sebep olmuştur. Çeşitli fikir akımlarının oluştuğu ve zaten itikadı tam yerleşmemiş ümmet içinde bunların etkilerinin görülmeye başladığı bir dönemdir. İmam Ebu Cafer'in (a.s.) çağı?" (İmam Bakır (a.s.) / Prof. Dr. Haydar Baş / sayfa 505-506)

İMAM MUHAMMED BAKIR'IN SAPIKLARLA MÜCADELELERİ

"Hicri 94-114 yılları arası, fıkhî mekteplerin ortaya çıkışının başlangıcıdır. Bu süreç aynı zamanda tefsir hakkında rivayet etmenin tam doruğuna vardığı dönemdir... Böyle bir zamanda İmam Bakır'ın (a.s.) para ile hadis uyduran veya hadisleri az bir menfaate değiştirerek fetvalar verenlere karşı ciddi bir muhalefet yaptığını görüyoruz. Buna örnek olarak, İmam Bakır'ın (a.s.), Sa'du'l-Hayr'a yazdığı bir mektubu verelim: "Allah'ın Kitabının üstünü örtüp O'nu tahrif etmelerine rağmen, işlerinden bir kazanç elde edemeyen ve hidayete kavuşamayan Yahudi âlimlerin ve ruhbanların benzerlerini gör, tanı."

"Sapık akımların oluşumuna zemin hazırlayan en önemli etken, halifenin, para karşılığı saray âlimleri tutmasıdır. Halifeler gasp ettikleri hilafeti ellerinde tutmak için kendilerini meşru gösterecek itikadi meseleler uydurtmuş, hatta yalan hadisler hazırlatmışlardır. Diğer yandan, Ehl-i Beyt'in özelliklerini ve faziletleri ile ilgili hiçbir konunun gündem edilmesine de izin vermemişlerdir. Sahabilerden itikadı zayıf olanları dahi, mevcut iktidarın meşruiyeti için kullanmışlardır."

Muaviye ile başlayan bu süreç, İmam Bakır(a.s.) dönemine gelindiğinde İslam'dan hayli uzaklaşma noktasına gelmiş, hilafet için her yolun meşru sayıldığı ve bu uğurda İslam akaidinin kişisel görüşlere açık hale geldiği bir hal almıştır.

Saray ve çevresinin yaptığı bu tahribata bir de savaşlarla elde edilen yerlerin batıl halkları ile temas da eklenince, Resulullah'ın (s.a.v.) kurduğu İslam Devleti içinde pek çok sapık akım ortaya çıkmıştır.

Kur'an'a ve Hz. Peygamberin (s.a.v.) Sünnetine ters bidatler ve kişiler tarafından uydurulan akla dayalı akımlar, İslam'ı zedeleyen ve ümmetin aklını karıştıran ciddi bir mesele halini almıştır.

Bu çalkantılı dönemde, fitnelerin önüne geçmek ve dini orijinal kuralları ile izah etmek İmam Bakır'ın (a.s.) ve yetiştireceği kadronun görevi olmuştur. (İmam Muhammed Bakır (a.s.) /Prof. Dr. Haydar Baş/ sayfa 510)

İMAM CAFER SADIK'IN SAPIKLARLA MÜCADELELERİ

İmam Bakır (a.s.) ve İmam Cafer (a.s.) döneminde Ehl-i Beyt görüşü her türlü engellemeye rağmen geliştikçe; Ehl-i Beyt'in yoğun olarak yaşadığı Kufe aynı zamanda sapık akımların da merkezi haline gelmiştir. Amaç, Ehl-i Beyt fikriyatını fitne faaliyetlerle çökertmekti.

Bu dönemde Cebriye, Mutezile, Mürcie, Gulat, Haricilik, Zındıklık gibi sapık düşünceler ortaya çıkmıştır. Sapık akımların kısaca görüşlerini aktardığımızda, Ehl-i Beyt'in bu konuda kimlerle, nasıl bir mücadele verdiğine şahit olacaksınız.

Burada, Ehl-i Beyt yoluna ve sevenlerine atılan iftiraların temel kaynağının hicri 94 yılında başlatılan bu fitne faaliyetlerine dayandığını göreceğiz, bu görüşlerin aslında gerçek Ehl-i Beyt fikriyatıyla uzaktan yakından bir alakasının olmadığını anlayacaksınız.

Ancak her şeye rağmen günümüze gelinceye kadar bu akımlara esir olup aldananların da olabileceğini göreceksiniz. Ehl-i Beyt imamlarının kendi çağlarında Tevhit akidesini yerleştirmek ve yaymak için mücadele verdikleri, sapık akımların bir kısmını Prof. Dr. Haydar Baş Hocamızın Ehl-i Beyt Külliyyatından faydalanarak açıklamaya başlayalım:

EHLİ BEYT'İN MÜCADELE ETTİĞİ SAPIK GÖRÜŞLER

CEBRIYE:

Bu mezhebe göre iyi ve kötü doğrudan doğruya Allah'tan gelir; olayların ortaya çıkışı ve meydana gelişi, insanın iradesine bağlı değildir, zira her şey Allah tarafından önceden değişmezcesine belirlenmiştir? Diyorlardı ki: "Bizim yaptığımız bir şey yok, çünkü biz ihtiyar (yani serbest irade) sahibi değiliz. Bilakis, Allah'ın iradesi ile hareket ediyoruz. Namaz kılmamızı istediği zaman namaz kılıyoruz. Şarap içmemizi istediği zaman şarap içiyoruz. Biz buna mecburuz." Ehl-i Beyt'in cevabi görüşü: "Şurası açıktır ki, böyle bir akideyi benimseyen bir kimse, farzları terk etmek, içki içmek, zina etmek, hırsızlık yapmak ve adam öldürmek gibi suçları işleme hususunda nefesine müsamaha gösterir. Ve sonra da 'Allah hırsızlık yapmamı istedi ben de çaldım. Allah zina etmemi istedi ben de ettim' demeye başlar. Böyle bir durumda insanın kesbi iradesi ve serbest tercihi söz konusu olmadığı gibi, Allah'ın kendisine bahşettiği akıl nimetini de kullanma durumu söz konusu olabilir mi?" İmam Bakır(a.s.) bu sapık akımla ciddi mücadele vermiş ve ümmeti bu konuda ikaz etmiştir: "Sakın tefviz(cebriye) inancını benimseme! Çünkü Allah, zayıflık ve gevşeklik göstererek, işi kullarına bırakmamıştır. Zulmederek de onları günah işlemeye zorlamamıştır." (İmam Bakır(as) /Prof. Dr. Haydar Baş/ sayfa 511-512)

İmam Cafer Sadık (a.s.) da bu düşünceyle yaşadığı sürece mücadele etmiştir. İmam'a göre kader, "Cebir ile serbestlik arası bir şeydir." Bu konuda şöyle buyurur: "Muhakkak Allah kıyamette mahlûkatı topladığında, onlara emrettiği şeyi soracaktır, onlar için takdir ettiği şeyleri sormayacaktır." (İmam Cafer Sadık (a.s.) / Prof. Dr. Haydar Baş / sayfa 288)

MUTEZİLE:

Mutezile düşüncesi mutlak olarak hadislere dayanmayı reddeden bir zihniyet olarak ortaya çıktı. Hadis ehline karşı yoğun bir saldırı başlattılar. Mutezile düşüncesinin temel esprisi, İslam inancını akli tefekkür zeminine oturtmak ve akılla nassın çatıştığı anda nassı aklın istekleri doğrultusundan tevil etmektir. Bu düşünceye göre, İmanla birlikte büyük günahlar insana zarar vermez? İmam Cafer Sadık (a.s.) bu konuda şunları söyler: "Mümin bir kimse iman sıfatını gerektiren şeyler yani büyük farzları eda edip büyük günahları işlemeyi terk edip onlardan uzaklaştığı sürece iman sıfatından çıkmaz. Küçük farzları terk edip, küçük günahlara duçar olsa bile, büyük farzları terk etmedikçe ve büyük günahları işlemedikçe iman dairesinden çıkmaz."

O dönemde Mutezile, sırtını siyasi iktidara dayamış, bir manada onlara hizmet ediyordu. Mesela hilafetin daha iyi olan biri varken ondan aşağı olan birine verilebileceğini dile getiriyorlardı ki böylece Emevi ve Abbasilerin iktidarına meşruiyet kazandırmış ve onlara hizmet etmiş oluyorlardı.

Ahmet Emin şöyle diyor: Mutezilenin bazı şahsiyetleri eleştirme hususunda ileri gitmesi bir bakıma Emevi iktidarını desteklemek, pekiştirmek anlamına geliyordu. Çünkü hasımları eleştirmek, onları analiz masasına yatırmak, aleyhlerinde ve lehlerinde karar vermek için aklın hakemliğine başvurmak, en azından kitleler nezdinde yaygın bir kanaat olan Hz. Ali'nin (a.s.) kutsiyetini ortadan kaldırma işlevini görüyordu. Bu sebeple Mutezile mezhebi Emevilerden sınırsız bir destek ve himaye gördü. Mutezile mensupları Emevilerin yıkılmasından sonra Abbasilere katıldılar. Ve Abbasilerin resmi mezhebi haline geldiler. (İmam Muhammed Bakır (a.s.) / Prof. Dr. Haydar Baş/ sayfa 514)

"Hadislerin Hz. Peygamberin emaneti olduğu düşünülduğünde, hadisleri reddetmek, Hz. Peygamberi ve onun gerçek varisleri olan Ehl-i Beyt'i reddetmektir. İmam Bakır (a.s.) kurduğu Ehl-i Beyt mektebi ile bunlara karşı ciddi bir mücadele vermiştir."

ZINDIKLIK:

Yöneticilerin fikirleri hakkında soru sormak, onları tartışma konusu yapmak bağışlanmaz bir suçtu. Büyük bir günahı. İnsan sadece bu fikirleri dinlemeli, konuşmamalıydı. Hammad b. Osman şöyle rivayet ediyor: "Ebu Abdullah'ın (İmam Cafer) şöyle dediğini duydum: Zındıklık, yüz yirmi sekiz senesinde ortaya çıkacaktır. Çünkü ben Fatıma Mushaf'ında bunun yazılı olduğunu gördüm "Ebu'l Evca gibiler, varlığı temelden inkâr ediyor ve "varlık bir ihmal ile başladı"

diyordu. Cu'd b. Dirhem kendini iyice küfre vermişti. Zındıklıkta o kadar ileri gitmişti ki dinsiz ve inkârcı olduğunu açıkça ilan ediyordu." İmam Cafer Sadık(a.s.) Zındıkların ileri gelenlerinden olan İbn Evca ile uzun konuşmalar yapmış ve her defasında onu yenmiş olmasına rağmen İbn Evca iman etmemiştir. (İma Cafer Sadık (a.s.) / Prof. Dr. Haydar Baş / sayfa 290)

GULAT:

Tarihçilere göre o dönemde topluma en zarar veren akım Gulat'tı. Gulat düşüncesinin mensupları şuna inanıyorlardı: Ruhani bir varlığın cismani bir bedenle zuhur etmesi hiçbir akıl sahibinin inkâr etmediği bir gerçektir. Hayır yönünde Cebrail'in bazı şahısların suretinde görünmesini, bedevi kılığına girmesini ve beşer olarak temessül etmesini örnek gösterebiliriz.

Şer yönünde de şeytanın insan suretine girip onun suretinde günah işlemesini, cinlerin bazı şahısların suretinde zuhur etmesini ve onların diliyle konuşmasını örnek gösterebiliriz. Resulullah'tan (s.a.v.) sonra Ali'den(a.s.) daha üstün biri yoktur. Ondandır da evlatları gelir.

Onlar varlıkların en hayırlılarıdır. Hak Teala, onların suretinde zuhur etmiş, onların diliyle konuşmuş, onların elleri ile tutmuştur. Bu durum başkaları için geçerli değildir. Gulat hareketi Emevilerin son dönemlerinde ortaya çıktı.

Reisleri Ebu'l Hattab, düşüncelerini Kufe'de büyük bir gizlilik içinde yayıyordu. Ebu'l Hattab'ın Kufe'yi tercih etmesi tesadüf değildi. Çünkü Kufe'nin Ehl-i Beyt destekçilerinin ana merkezi olduğunu biliyordu.

İmam Bakır (a.s.) Gulat'ın diğer liderlerinden Benan et-Tebban hakkında da şöyle buyurmuştur. Allah Benan et-Tebban'a lanet etsin. Çünkü Benan, babam adına yalan söylüyordu." (İmam Muhammed Bakır (a.s.) / Prof. Dr. Haydar Baş / sayfa 516-517)

İMAM CAFER'İN GULAT İNANCIYLA MÜCADELESİ

İmam Cafer Sadık (a.s.) da Gulat inancı ile çok çetin mücadeleler vermiştir. Ebu'l Hattab Ehl'i Beyt İmamlarının peygamber olduklarını, ardından da Tanrı olduklarını öne sürdü. İmam Cafer'in tanrı olduğunu, atalarının da tanrı olduklarını iddia etti. Allah'ın oğulları ve sevgilileri olduklarını söyledi... Tanrının görünen şahıs olmadığını ancak bu âleme indiğinde bu surete girdiğini insanların da onu bu surette gördüğünü iddia etti.

İmam Cafer(a.s.) bu inanca mensup kimselerin Mecusilerden, Yahudilerden ve Hıristiyanlardan daha kötü olduklarını söylüyordu. Ve yine Gulat hakkında şöyle buyuruyordu: "Bizim kendi hakkımızda söylemediğimiz şeyleri bize isnat edenlere Allah lanet etsin."

Meysere anlatıyor: "İmam Cafer'in(a.s.) yanında Ebu'l Hattab'dan söz ettim. (Ebu'l Hattab Gulat düşüncesinin lideriydi) İmam bir yastığa yaslanmıştı. Hemen doğruldu ve parmağını göğze kaldırarak şöyle buyurdu: "Allah'ım! Meleklerin ve bütün insanların laneti Ebu'l Hattab'ın üzerine olsun! Allah'ı şahit göstererek diyorum ki; o kâfirdir, fasıktır, müşriktir."

O firavunla birlikte sabah akşam en şiddetli azaba uğrayacaktır.
"İmam Cafer insanları başta Ebu'l Hattab olmak üzere bu hareketin davetçilerine alet olmamaları için uyarılmış ve şöyle demiştir: "Ebu'l Hattab ve arkadaşları konuştuğunda onlara güvenmeyin, onlarla düşüp kalkmayın, onlarla selamlaşmayın, onlarla ilmi mübadelede bulunmayın ve onlarla evlenmeyin." (İmam Cafer Sadık (a.s.) / Prof. Dr. Haydar Baş / sayfa 295-300)

MÜRÇİE:

Ehl-i Beyt'in mücadele ettiği diğer bir sapık akım da Mürcie'dir. Bu akımın en tehlikeli tarafı insanları ibadete gerek duymamak gibi bir saplantıya sürüklediği içindir. Bu akım nefse daha tatlı geldiği için çok taraftar bulmuştur. Prof. Dr. Haydar Baş İmam Muhammed Bakır (a.s.) adlı eserinde sayfa 519 da Mürcie'nin yaptığı tahribatı şu ifadeyle izah ediyor: "Mürice fırkasına göre, iman sadece içsel, bîatını bir inanç olup, bizim iyi ve kötü işlerimiz onu hiç değiştirmiyor ve böylece toplumdaki sâlih amelin, iyi işin değerini kendi kendine ortadan kaldırıyorlardı."

İmam Bâkır (a.s.) Mürcie hakkında ümmete şu nasihatte bulunmuştur: Allah'ım! Mürcie'ye lanet et! Çünkü onlar dünya-ahiret düşmanlarımızdır." İmam Bâkır'ın (a.s.) iman tanımlamasında, dil ile ikrarın yanında kalben onaylama ve amel ile yaşama da vardır.

Ancak Mürcieler, imanın içsel bir olgu olduğunu savunurken, ameli, yani ibadeti imanın dışında tutmaktadırlar. (İmam Muhammed Bâkır / Prof. Dr. Haydar Baş / sayfa 519)

HARİCİLER:

İmam Ali(a.s.) döneminden itibaren varlığını sürdüren Hariciler de İmam Bâkır'ın (a.s.) reddettiği ve ümmeti ikaz ettiği gruplardandır. Onlar hakkında İmam şöyle buyurur: "Hariciler, bilgisizliklerinden dolayı meydanı kendilerine daralttılar. Din ise, onların tuttıkları yordamdan daha geniş, daha uygundur. (İmam Muhammed Bâkır (a.s.) /Prof. Dr. Haydar Baş / sayfa 521)

Bildiğiniz gibi kendi sapık anlayışları yüzünden İmam Ali(a.s.)'ı Hariciler şehit ederek ilmin kapısını kapatmak istemişlerdir. Âlemlere Rahmet Hz. Muhammed (s.a.v.) Efendimiz bir hadis-i şeriflerinde ilmin şehrine açılan kapıyı şöylece tarif etmiştir; "Ben ilmin şehriyim Ali ise kapısıdır. İlmi isteyen kimse kapıdan girmelidir." (Tirmizi)

Bu hadisi şeriften anlaşılan; İslam'ın, Kuran'ın ve yaşayan Kuran olan Hz. Muhammed'in ilim şehrine girmenin ancak ve ancak İmam Ali kapısından girmekle mümkün olacaktır.

Prof. Dr. Haydar Baş yazdığı Ehli Beyt külliyyatının Hz. İmam Ali eserinde buna çok güzel bir şekilde temas etmiştir; "Yüce Allah, âlemlerin Rabbi; Resulullah ise âlemlere rahmet peygamberdir. Resulullah (s.a.v.) ilmin ve hikmetin şehri; Hz. Ali ise kapısıdır.

Allah'ın koruması ve ismeti altındaki Resulullah'ın ilim şehrine giden yolların hepsi Ali kapsından geçer. Hak yollar Ali kapısına çıkar. Ali kapısı ise Resulullah şehrine açılır. Resulullah'ın şehrinde ise Yüce Allah bulunur, orası tevhit şehridir." (Hz. İmam Ali / Prof. Dr. Haydar Baş / önsözden)

ÇAĞIN BİLGESİ PROF. DR. HAYDAR BAŞ'IN SAPIK GÖRÜŞLERLE MÜCADELESİ

Kaleme aldığımız, "Ehl-i Beyt'in sapık akımlarla mücadelesi" araştırma yazımızda; sizlere Ehl-i Beyt'in sapık akımlara karşı verdiği mücadeleyi ve bu sapık akımlar hakkında bilgileri aktarmaya çalıştık.

Elbette ki bu çalışmamızda kaynak olarak Prof. Dr. Haydar Baş Hocamızın Ehl-i Beyt külliyyatını aldık. Kendi dalında emsalsiz bir eser olan Ehl-i Beyt Külliyyatını, bu konuda bilgi sahibi olmak isteyen herkesin mutlaka okumasını tavsiye etmek zorundayım. Yaklaşık 13.000 sayfa olan bu külliyyattan biz ancak bu kadarını sizlere aktarabildik. Eksiklik ve yanlışlık varsa bizindedir.

Ehl-i Beyt hem Peygamberimizin(s.a.a.) emaneti, hem sevilmesi ve takip edilmesi Allah'ın (c.c.) emri olan, velayet sahibi ve hidayet rehberi bir topluluktur. Peygamberimizin ifadesiyle; Nuh'un gemisi hükmündedir. Resulullah buyurdu: "Benim Ehl-i Beyt'im sizin içinizdeki misali, Hz. Nuh'un kavmi içerisindeki Hz. Nuh'un gemisi gibidir. Kim gemiye binerse necat bulur, kim binmezse helak olur." (Suyuti, Tefsir-i Hulafa, s. 573; Taberani, Mu'cem'ül Kebir, s. 78).

Ehl-i Beyt'i sevmenin ve yollarına tabi olmanın gerekliliğine sözde itirazı olan pek fazla kimse yoktur ama yolunu ve yordamını bilmeden, Ehl-i Beyt'le alakasız yollar ve davranışlar icat ederek, bu mübarek yola fayda yerine zarar verenlerin varlığını da inkâr edemeyiz.

Kimseyi bir şeylerle itham etmek diye bir niyetimiz olmadan, sadece bilgisizlik ve aldatılmışlık yüzünden oluşan bu olumsuzlukların ortadan kalkması, ancak gerçek bilgiye ulaşmakla mümkündür.

Her dönemde gerçek ilmin savunucuları kendi devirlerindeki sapık akımlarla mücadele etmiştir. Her çağda iyi ile kötünün mücadelesi süregelmiştir. İcmal Dergimizin yıllarca kullandığı "Her çağ kendi üstadını okur" ifadesi de bu gerçeği işaret etmek için kullanılmıştır. Gerçekten de her çağın insanı, problemlerine çareyi; o çağda yaşayan kâmil bir dosttan, kâmil bir üstatтан öğrenmiştir. O üstatlar kendi çağlarında, Ehl-i Beyt gemisinin kaptanı olmuş; yolculara rehberlik etmişlerdir. Ehl-i Beyt'in her devirde savunucuları olmuş ve kıyamete kadar da bu kutlu yolun savunucuları olacaktır.

Prof. Dr. Haydar Baş, Ehl-i Beyt külliyesiyle ortaya koymaya çalıştığı gerçeklerle hem Hakkı savunmakta hem de çağın sapıklarıyla mücadele etmekte; bu devrin kutlu gemisinin kaptanlığını da yapmaktadır. Onun bu yoldaki gayretleri sayesinde, kurtuluş gemisi olan Ehl-i Beyt gemisine binmek isteyenler, bilgi sahibi olacak, gönlündeki şüpheler ortadan kalkacak, yolcuların önü açılacak, kurtuluşa doğru yol alınacaktır. Birkaç gündür izaha çalıştığımız gibi, aslında sapık akımların Peygamberimizin ahirete irtihalinden itibaren meydana çıkmaya başladığına ve Ehl-i Beyt yolunun önünün sürekli tıkanmaya çalışıldığına şahit olduk.

Peki, bu görüşler o zamanda ortaya çıkmış da yok mu olmuştur? Asla! Yaşadığımız ortamlara, uzak ve yakın tarihe baktığımız zaman; her devirde hidayet yolunun yol kesicileri olan sapık akımlar, faaliyetlerini kılık değiştirerek de olsa artırarak devam ettirmişlerdir. Sıcak ve soğuk savaşlarla, fitne faaliyetleriyle, Ehl-i Beyt yolunun önünü kesmeye çalışmışlardır.

Çoğu zaman da başarılı olmuşlar ya yok etmişler ya da yolcular arasına fitne sokarak sapık görüşlerine taraftar bulmuşlar. Prof. Dr. Haydar Baş'ın Ehl-i Beyt Külliyyatıyla ortaya koyduğu gerçekler sayesinde tarihi bir fırsat doğmuştur. Ehl-i Beyt külliyyatıyla gerçekler meydana çıktığına göre gerek Sünni gerek Şii çevreler kendi içlerinde bu akımların uzantılarını ikaz ve irşat etmelidir.

Türk milleti bu konuda samimiyet sınavındadır. Samimi olanlar, yanlışından dönüp gerçek Ehl-i Beyt davasını ve yolunu ihya edilmelidir. İşte o zaman Nuh'un gemisi hükmünde olan Ehl-i Beyt gemisine kutlu yolcular binecek, kurtuluşa doğru yol alınacaktır. Rabbim gerçek bilgiyle donanan, Ehl-i Beyt'in davasını dava, yolunu yol edinen samimi Müminlerden olmayı cümlemize nasip eylesin. Âmin.

Abdulkadir Uğur Kepekçi